

I Anledning af Justitsministerens Udtalelse angaaende Pryglestraffen i al Almindelighed og i Anledning af, at han hævdede, at af et Antal Personer — 82 tror jeg det var —, som siden Januar var blevet anbragt i Horsens, havde kun 12 faaet Ris som Straf, vil jeg til den ærede Justitsminister sige, at af de øvrige Personer have sikkert adskillige været Genstand for haard Behandling i Barndommen og Ungdommen. Det kommer ikke an paa, om de have faaet Ris, men paa de Livsforhold, disse Mennesker have været underkastede. Der er ikke Tvivl om, at de Forhold, hvorunder mange af vore Tyender leve, ere saadanne, at Raaheden vækkes i dem fra Barndommen af. Jeg tænker ikke alene paa den Behandling, de faa af Forvaltere og Principaler, jeg tænker ogsaa paa den Behandling, de faa af daarlige Kammerater og Medtjenere, den er ofte en saadan, at den gør dem raa og brutale. Spørgsmaalet er et stort socialt Spørgsmaal, der ikke løses ved at sige, de skulle have Prygl, men ved en Hensyntagen til alle de Forhold, der have bevirket, at disse Mennesker ere komne paa Kant med Samfundet. En Mængde af disse Mennesker, der her er Tale om, navnlig dem, der have gjort sig skyldige i Sædelighedsforbrydelse, ere jo abnorme og halvt sindssyge Mennesker. Jeg erindrer et Tilfælde i Aarhus med en Mand, der var Indremissionsmand. Han var Vært i Sømandshjemmet, og gennem flere Aar havde han krænket Blufærdigheden og forsøgt Voldtægt over for Børn, uden at man kunde finde ud af, hvem der var den skyldige. Saa fandt man endelig ud af, at det var denne hellige Mand, som havde gjort det. Der er ikke Tvivl om, at denne Mand var sindssyg, var abnorm, han blev dømt til Tugthus, han burde have været i en Sindssygeanstalt, maaske for bestandig. Hvad kan det hjælpe at sætte ham i Forbedringshuset og derfra slippe ham løs igen med de samme Drifter? Var det ikke bedre at uskadeliggøre et saadant Individ for Samfundet ved at anbringe ham paa en Sindssygeanstalt eller Abnormanstalt? Det samme gælder om andre beslægtede Forbrydelser. Jeg viger ikke tilbage for med Hensynsløshed at berøve de paa-gældende Friheden. Lad dem blive spærrede inde, lad dem komme til at leve under saadanne Forhold, der ikke behøve at være haarde netop, at Samfundet kan blive fri for, at de forplante

Slægten, og saaledes, at de ikke ere en stadig Fare for Freden i Samfundet.

Borgbjerg: Den ærede Justitsminister fremdrog et mærkeligt Eksempel paa, hvorledes man efterhaanden indskrænkede Pryglestraffene. Han fremdrog Pryglestraffens Anvendelse som Disciplinærmiddel i Fængslerne. Han nævnte et Tal, jeg husker ikke nøjagtig hvilket, men erklærede, at de allerfleste Tilfælde vare gaaede forud for den 23. Juli 1901. Efter denne mindeværdige Dag var der i Fængslerne kun i eet Tilfælde anvendt Pryglestraf. Dette viser, at der er et Sted her i Landet, hvor man har mærket gode Virkninger af Systemskiftet, nemlig i Fængslerne; der har man haft en levende Fornemmelse af, at med det folkelige og demokratiske Styre her i Landet fulgte nødvendig en større Humanitet. Jeg synes, det lille Eksempel, Justitsministeren fremdrog, talte lidt i Favør af det Standpunkt, hvorpaa jeg og heldigvis mange i denne Sal have stillet os.

Den ærede Justitsminister frakender Juristerne Kompetence i denne Sag; han gik ud fra, at indenfor Juristernes Kreds er Stemningen nærmest mod Pryglestraf. Jeg tillægger heller ikke Juristerne en saadan Sagkundskab, at de skulle være ene afgørende, jeg er enig med den højtærede Konseilspræsident i, at de sagkyndige skulle høres, men ikke være afgørende, men jeg tillægger ikke desto mindre den juridiske Videnskab og den kriminalistiske Erfaring en meget betydelig Vægt. Jeg mener, at vi skulle høre paa de Mænd, som have gjort det til deres Livs Opgave at studere Strafferetsteorier og undersøge det store dybt indgribende Spørgsmaal om Forbrydernes Behandling. Jeg tillægger disse Mænds Ord en saadan Vægt, at jeg vil høre dem og høre dem med den allerstørste Opmærksomhed og Respekt, og naar det viser sig, at et overvejende Fler-tal af disse Folk er imod Pryglestraffen, maa det i høj Grad forøge den Følelse, jeg i Forvejen har imod denne Tilbagevenden til et barbarisk Middel. Jeg vil høre disse Jurister, og jeg vil læse og studere helt igennem, hvad de skrive. Den højtærede Justitsminister, der frakendte Juristerne Kompetence i dette Spørgsmaal, var alligevel glad ved at finde en Bemærkning fra det 9de nordiske Juristmøde, hvorpaa han kunde støtte sig, nemlig af Fængselsinspektør Ammitzbøll, og den ærede Minister anførte et Par Udtalelser